

IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER

Pochodzenie: Irlandia

Data publikacji obowiązującego wzorca: 27.01.2001

Użytkowanie: Tak jak inne niewielkiego wzrostu teriery, polowały na lisy i borsuki oraz zapobiegały inwazji szczurów. Dziś są posłusznymi psami domowymi o łagodnym usposobieniu.

Klasyfikacja FCI: grupa 3 teriery
sekcja 1 teriery duże i średnie
Próby pracy nie są wymagane.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Jak wiele ras z grupy terierów, do połowy XIX w. nie były specjalnie cenione przez myśliwych. Irlandzki glen of imaal nie powstał jako rezultat krzyżówek i eksperymentów hodowlanych, gdyż jest starą rasą, która przez długi czas nie była dostrzegana. Był to pies regionalny, trzymany niestety tylko w okolicach Glen of Imaal, uważanego za pustkowie. Chłopi tych rejonów, potomkowie żołnierzy, którym przyznano ziemię w XVI i XVII w. za zasługi dla korony angielskiej, zmuszeni byli używać sprytu i naturalnej chytryści, by wyżyć na nieurodzajnych glebach. Pies, który nie uczestniczył w tej codziennej walce o byt, nie byłby potrzebny. On musiał spędzać długie godziny obracając koło (podobne do młyńskiego - w którego wnętrzu biegał kręcąc rożen – uwaga tłumacza). Brał też udział w pseudosporcie - walkach psów, który to proceder dziś poszedł w zapomnienie. Zanim irlandzki glen of imaal pokazał się na wystawach, pokolenia jego przodków pędziły życie ciężko pracując, co uczyniło z niego twardego i zahartowanego psa, jakim jest dzisiaj.

Irlandzki Kennel Club oficjalnie uznał rasę w roku 1934 i wkrótce, by zadbać o jej dobro utworzono klub.

WYGLĄD OGÓLNY:

Średniej wielkości, sierść przeciętnej długości. Jak na swe wymiary, jest psem wyjątkowo silnym, o dużej masie ciała.

WAŻNE PROPORCJE:

Na niskich nogach. Tułów jest dłuższy od wysokości psa w kłębie.

ZACHOWANIE/CHARAKTER:

Pełen wigoru, ruchliwy, podczas pracy zachowuje się cicho. Gdy zachodzi potrzeba, staje się niezwykle odważny, nieustraszony. Na co dzień jest z natury wylewny, łagodny i posłuszny. Wierność i serdeczność to cechy charakteru, które czynią zeń ulubionego domownika.

Mówi się, że irlandzki glen of imaal jest mniej pobudliwy od innych terierów, ale potrafi odpowiedzieć na zaczepkę.

GŁOWA:

Mózgoczaszka dobrej szerokości, dość długa.

Przełom czołowo-nosowy zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Trufła nosowa czarna.

Kufa silna, zwęża się ku zakończeniu.

Szczęka i żuchwa; mocne.

Uzębienie: zdrowe, regularnie rozstawione, mocne, dobrej wielkości. Zgryz nożycowy.

Oczy brązowe, średniej wielkości, okrągłe, dobrze rozstawione. Jasne oczy są wadliwe.

Uszy w kształcie płatków róży lub pół-uniesione, gdy pies nasłuchuje. W spoczynku skierowane

ku tyłowi. Uszy całkiem opadające lub stojące są niepożądane.

SZYJA:

Średniej długości, mocno umięśniona.

TUŁÓW: głęboki i długi, pies dłuższy niż wyższy.

Grzbiet prosty.

Lędźwie mocne.

Klatka piersiowa: szeroka i mocna o wyraźnie wysklepionych żebrach.

OGON:

Kopiowany, mocny u nasady, dobrze osadzony i radośnie noszony. Ogon szczenięcia kopiuje się w połowie długości. Ogon naturalny (nie kopiowany) pozostawia się w krajach, gdzie zabieg ten jest prawnie zabroniony.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Łopatki szerokie, muskularne, dobrze skierowane ku tyłowi.

Przedramiona: krótkie, wygięte o mocnej kości.

Łapy: zwarte, mocne o okrągłych opuszkach palców. Łapy przednich kończyn od nadgarstków

kierują się lekko na zewnątrz

Kończyny tylne mocne i muskularne.

Uda silne

Stawy kolanowe dobrze kątowne.

Stawy skokowe nie są zwrócone do wewnątrz ani na zewnątrz.

Łapy zwarte, mocne, o okrągłych opuszkach palców.

RUCH:

Swobodny, nigdy drepczący, pies pokrywa teren bez wysiłku, przy dobrym wyrzucie tylnych kończyn.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos średniej długości, szorstki w gatunku z miękkim podszerstkiem, może być korygowany tak, by pies wyglądał korzystniej.

Umaszczenie:

- przegowane niebieskie, ale nie z nalotem czerni,
- pszeniczne od tonacji jasnych do złotorudego przesiania,
- szczenięta rodzą się stosownie do typu umaszczenia niebieskie, pszeniczne i rudawe. Szczenięta o jaśniejszym umaszczeniu mają zwykle maskę atramentowo niebieską. Wzdłuż grzbietu, na uszach i ogonie może występować niebieska pręga. Ciemniejsze znaczenia z wiekiem jaśnieją.

WZROST I WAGA:

Wysokość w kłębie: maksymalnie 35,5 cm dla samców. Suki są odpowiednio mniejsze.

Waga: dla samców 16 kg. Suki są proporcjonalnie lżejsze.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca uważa się za wady, których ocena zależy od ich stopnia:

- uszy jak u gończego;
- przodozgryz lub tyłozgryz;
- za krótki tułów;
- proste przednie kończyny.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- agresja lub nadmierna lękliwość;
- wąska kufa;
- maść czarna podpalana.

Psy posiadające wyraźne wady fizyczne lub odchylenia psychiczne powinny być dyskwalifikowane.

UWAGA:

Samce muszą mieć normalnie rozwinięte dwa jądra umieszczone w worku mosznowym.